

hvormange Forslag til Forandringer der nu er fremkommet, De se, at et af dem, det under Nr. 3, er blevet omtalt af den ærede Forslagsstiller som et saadant, der i en vis Henseende kan siges at stride mod Grundloven eller i alt Fald at gjøre Indskrænkning i de Rettigheder, som Thingets forskjellige Medlemmer isølge Grundloven have. Det forekommer mig altsaa, at en Sag af den Betydning ogsaa her burde komme til særlig Overveelse. Man maa huske paa, at denne Forsamling og den anden, som har overveiet Sagen, ere af saa forskjellig Oprindelse, at det meget godt kan være, at det, der i det andet Thing er den almindelige Mening, ikke kan være den almindelige Mening her. Derfor er det min Tro, at det vilde være urigtigt, om Thinget vilde lade denne Sag gaa bort fra sig, uden at have givet et Udvalg Leilighed til at overveie de Ændringer, der ere fremkomne, og tillige at se, om der kan være Anledning til at gjøre andre Anstuelser gjældende. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at denne Sags Behandling nu afbrydes, at Sagen henvises til et Udvalgs Drøftelse, og at Udvalget da maatte bestaa af 5 Medlemmer.

Formanden: Der er altsaa stillet Forslag om, at denne Behandling standses, og at Sagen henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer. — Forhandlingen dreier sig altsaa om dette Forslag.

Bille: Jeg for sig er der vistnok Intet at indvende imod den Tanke, at et Lovforslag som nærværende efter sin hele Besskaffenhed egner sig til en meget grundig Undersøgelse, og at en saadan hensigtsmæssigt finder Sted i et Udvalg, og det er jo heller ikke usandsynligt, at der med Hensyn til et konstitutionelt Spørgsmaal af det Omfang og den Betydning, som det foreliggende Lovforslag behandler, kan være meget delte Meninger imellem de to Afdelinger, hvoraf Rigsdagen bestaar, og af hvilke den ene vistnok turde være tilbøielig til at fæste fortrinnsvis Blikket paa det Formelle i Sagen, hvorimod den anden har en større Opfordring

til at tage Realiteten under Overveelse. Ikke desto mindre maa jeg være af den Formening, at det vil være overordentlig betænkeligt at følge det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), og denne Frygt støtter jeg navnlig paa den særlige Erfaring, som er høstet i forrige Samling. Det vil erindres, at der ved Begyndelsen af forrige Samling, nemlig den 30te November 1869, forelagdes Folkethinget den foreløbige Lov af 20de Juli 1869, der handlede om Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse for at overvære Kronprindsens Formæling i Stockholm. Denne foreløbige Lov havde ophørt at være gjældende, da den forelagdes Rigsdagen, og der var altsaa ingen Afgang til, ved en almindelig Forhandling at komme til nogen Beslutning over det Spørgsmaal, hvorvidt Loven var berettiget eller ikke; der blev da af 4 ærede Medlemmer her i Folkethinget indbragt et Forslag til Beslutning, som gik ud paa, at Folkethinget skulde nedsætte et Udvalg paa 5 Medlemmer til at drøfte de Spørgsmaal, der knyttede sig til den foreløbige Lov af 20de Juli 1869. De 4 Medlemmer, der indbragte dette Forslag, vare: den ærede Folkethingsmand for Solbæl Amts 4de Valgkreds (Krabbe), som nu er vor Formand, den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. V. Nyholm), den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (E. C. Larsen) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der nu har foreslaaet et Udvalg nedsat. Disse ærede Medlemmer indbragte deres Forslag til en Beslutning den 20de December 1869, og det kom til første Behandling den 21de Januar 1870, hvor den ærede nærværende Formand paa Forslagsstillernes Begne kun gav en kort Udtalelse, der fremhøvede, at „der i almindeltge statsrettlige Hensyn vilde være en Opfordring for Folkethinget til at underkaste den foreløbige Lov en Undersøgelse og Drøvelse“; derpaa fandt den anden Behandling af Forslaget Sted uden Diskussion den 25de Januar, og den 27de Januar nedsattes der et Udvalg. Folkethinget viste de 4 Indbringere af Forslaget til Beslutningen